

РЕШЕНИЕ

№ 752

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2213** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Л. А. Г. срещу Решение № 1040-21-87/03.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което са потвърдени Разпореждания № 214-00-1167-2/29.10.2019 г., Разпореждане № 214-00-1167-3/29.10.2019 г. и Разпореждане № 214-00-1167-4/29.10.2019 г., на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е необосновано, незаконосъобразно и неправилно. Моли се то да бъде отменено. Претендира се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Танков, който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.02.2017 г. жалбоподателят е подал заявление за отпускане на ПОБ на

основание чл. 54а от КСО. Представена е Заповед № 25/31.01.2017 г., издадена от осигурител [фирма] за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 01.02.2017 г. на основание чл. 71, ал. 1 от КТ.

С оглед представените от Г. документи и наличните данни, подавани по реда на чл.5, ал.1, т. 4 от КСО, с Разпореждане № 214-00-1167-1/14.02.2017 г. на основание чл.54ж, ал. 1, във връзка с чл. 54а, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, на лицето е отпуснато ПОБ, считано от 01.02.2017 г.

Във връзка с осъществен последващ контрол относно изплатените парични обезщетения са издадени Разпореждане № 214-00-1167-2/29.10.2019 г., Разпореждане № 214-00-1167-003/29.10.2019 г. и Разпореждане № 214-00-1167-4/29.10.2019 г., на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град. Прието е, че са установени нови данни по отношение на осигурителя [фирма]. Подадените от този осигурител данни за лицето за периода 01.09.2016-31.12.2016 г., включително, са заличени, поради което Г. не е осигурено лице за този период по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, т. 3 от ДР на КСО.

Установено е, че по данни от ТР дружеството се представлява и управлява от В. П. Т., считано от 28.11.2014 г.

При направена проверка в информационната система на НОИ се установява, че са регистрирани заявления за изплащане на ПОБ по чл. 54а от КСО, като дължимите по данни от декларация обр. 1 осигурителни вноски за ДОО на дружеството за периода м. 02.2015- м. 01.2019 г. са в размер на 59 573,59 лв. и липсват данни за преведени вноски за ДОО за посочения период.

С писма с изх. № 1042-21-10#147/03.07.2018 г. и изх. № 1042-21-10#197/14.08.2018 г. на основание чл. 44, ал. 1, във връзка с чл. 36 от АПК, от ТД на НАП-С. е изискана информация за дружеството.

От писмо с вх. № 1042-21-10#173/20.07.2018 г. на ТД на НАП-С. е видно, че има данни за подавана ГДД от дружеството по чл. 92 от ЗКПО и ГФО за 2016 г. Няма данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., както и че са налице данни за подавана декларация за неактивност през 2017 г. За 2018 г. няма подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

В писмо с вх. № 1042-21-10#214/03.09.2019 г. от ТД на НАП-С. е посочено, че са налице данни за deregистрирано ФУ към 2015 г. и няма данни за декларираните търговски обекти.

На 03.01.2019 г. В. П. Т. /по данни от ТР управител на дружеството/ е представила нотариално заверена декларация, че няма открити фирми на нейно име и не е съдружник или управител на фирма, както и че не е дала съгласието си да бъде назначавана като управител и не е заверявала образец от подпис.

При извършена проверка в информационната система на ТД на НАП-С. е установено, че има данни за подадени уведомления за сключени трудови договори и данни за подадени декларации обр. 1 и обр. 6, но няма данни за постъпили плащания в данъчно-осигурителната сметка на дружеството за задължителни осигурителни вноски за периода м. 02.2015- м.07.2018 г.

Назначената в ТП на НОИ С.-град проверка на осигурителя [фирма] е приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00577453/11.06.2019 г. Направен е извод, че за периода м. 02.2015- м. 01.2019 г. дружеството не е извършвало дейност по смисъла на ТЗ, която да предполага наемане на лице по трудов договор. Не са установени никакви данни за реализирането на приход от търговска дейност, които

да обуславят изплащане на възнаграждение за лицата, за които са подавани данни в РОЛ.

До дружеството са изпратени задължителни предписания за заличаване на подадените данни, по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО по отношение на конкретни лица, сред които е и жалбоподателят Л. А. Г..

Предприети са действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 2, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. Подадените от дружеството данни за периода м. 02.2015- м. 01.2019 г. са заличени.

Издадени са Разпореждане № 214-00-1167-2/29.10.2019 г., Разпореждане № 214-00-1167-3/29.10.2019 г. и Разпореждане № 214-00-1167-4/29.10.2019 г., на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, с които е установено, че на жалбоподателя е изплатено ПОБ незаконосъобразно за периода 01.02.2017г.-31.01.2018 г.

Разпорежданията са оспорени по административен ред и са потвърдени с Решение № 1040-21-87/03.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 2 от КСО от лице, имащо правен интерес на оспорване и срещу подлежащ на съден контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ. Процесното разпореждане също е издадено от компетентен орган. Видно от Заповед № 1015-21-76/19.02.2019 г. изпълнението на функции на административни органи по чл. 54ж, ал. 1 и, ал. 3 и по чл. 54ж, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО са възложени на А. Г. К. – главен експерт по осигуряването в ТП на НОИ С.-град, подписала разпореждането.

Двата акта са издадени в законоустановената писмена форма и отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

При проведеното административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35, съгласно който Индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. От административния орган са събрани всички относими доказателства. До жалбоподателя са изпратени задължителни предписания и е отправена покана да се яви в ТП на НОИ С.-град за изясняване на факти и обстоятелства, свързани с упражняваната във [фирма] трудова дейност, но пратката се е върнала вцялост. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че не е изпълнена разпоредбата на чл. 35 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО, право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален

размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

На основание чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО, правото на парично обезщетение на безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Осигурителните вноски са дължими и се внасят върху изплатено трудово възнаграждение за упражнена трудова дейност.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легално определение за понятието "осигурено лице" е дадено в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според което "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО. От съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от кодекса.

От приложения с административната преписка констативен протокол се установява, че при извършената проверка от контролните органи не са събрани доказателства за реално извършвана дейност от дружеството. Възражението, че дружеството не е с прекратена регистрация в ТР, поради което не е с прекратена търговска дейност е неоснователно. Формалното вписване на дружеството в ТР не е достатъчно, за да се приеме, че е налице реално извършвана от същото стопанска дейност. При извършените проверки входа на административното производство е установено, че има данни за подавана ГДД от дружеството по чл. 92 от ЗКПО и ГФО за 2016 г. Няма данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., както и че са налице данни за подавана декларация за неактивност през 2017 г. За 2018 г. няма подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Не е установено дружеството да е реализирало приходи, които да свидетелстват за извършвана от него стопанска дейност.

В. П. Т. /по данни от ТР управител на дружеството/ е представила нотариално заверена декларация, че няма открити фирми на нейно име и не е съдружник или управител на фирма, както и че не е давала съгласието си да бъде назначавана като управител и не е заверявала образец от подпис, която също е основание да се приеме, че дружеството не е осъществявало дейност, която да предполага наемане на лица по трудово правоотношение и извършване на трудова дейност от тях.

Твърдението, че представената нотариално заверена декларация е неистинска и необосновано. В съдебното производство жалбоподателят е имал възможност да оспори нейната истинност по реда на чл. 193 от ГПК, от която не се е възползвал.

След като не е доказано извършването на трудова дейност от жалбоподателя, то по отношение на него не е възникнало осигурително правоотношение на основание чл. 10 от КСО и той не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, поради което няма право на ПОБ на основание чл. 54а от КСО, тъй като не отговаря на установените с тази норма изисквания.

С оглед изложеното съдът приема, че оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания са законосъобразни.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд С.-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. А. Г. срещу Решение № 1040-21-87/03.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-1167-2/29.10.2019 г., Разпореждане № 214-00-1167-3/29.10.2019 г. и Разпореждане № 214-00-1167-4/29.10.2019 г., на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА Л. А. Г., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к. „Разсадника“, [жилищен адрес]0, да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100/сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: